

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.542/3
van 20 september 2019

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom
23. März 1970 zur Festlegung der Bedingungen für die
Gewährung einer Beteiligung des Nationalfonds für die soziale
Wiedereingliederung der Behinderten an den von den
Beschützenden Werkstätten getragenen Löhnen und sozialen
Lasten’

Op 30 augustus 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom 23. März 1970 zur Festlegung der Bedingungen für die Gewährung einer Beteiligung des Nationalfonds für die soziale Wiedereingliederung der Behinderten an den von den Beschützenden Werkstätten getragenen Löhnen und sozialen Lasten’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 september 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 september 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe een extra vakantiedag toe te kennen aan alle medewerkers met 20 jaar dienstanciënniteit in de sector van de beschutte werkplaatsen. Daartoe wordt artikel 7 van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder het Rijksfonds voor sociale reclassering van de mindervaliden een tegemoetkoming verleent in het loon en de sociale lasten, die door de beschermde werkplaatsen worden gedragen’ aangevuld met een tweede lid (artikel 2 van het ontwerp).

Daarnaast worden enkele terminologische aanpassingen aangebracht in het ministerieel besluit van 23 maart 1970 (artikelen 1, 3 en 4) teneinde rekening te houden met het gegeven dat het decreet van 19 juni 1990 ‘zur Schaffung einer Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für Personen mit einer Behinderung’ met ingang van 1 januari 2017 is opgeheven bij artikel 76 van het decreet van 13 december 2016 ‘zur Schaffung einer Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für selbstbestimmtes Leben’.

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019 (artikel 5).

RECHTSGROND

3.1. Uit het eerste lid van de aanhef blijkt dat de rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt gezocht in artikel 14, § 1, tweede lid, 3°, van het decreet van 13 december 2016.

Artikel 14, § 1, van het decreet van 13 december 2016 luidt:

“§ 1. De Dienst kan subsidie toekennen aan erkende dienstverrichters, ook voor uitrusting.

De Regering bepaalt:

1° de subsidievoorwaarden en verplichtingen, met inbegrip van een eventueel maximumbedrag;

2° de eventuele subsidievormen;

3° de criteria en de procedure op basis waarvan de Dienst subsidies kan toekennen.”

3.2. In zoverre in het ontworpen artikel 7, tweede lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 (artikel 2 van het ontworpen besluit) wordt bepaald dat de toe te kennen extra vakantiedag forfaitair wordt gesubsidieerd met 47,06 euro, dat dat bedrag overeenstemt met de spilindex van 104,14 op 1 november 2006 en dat het overeenkomstig de regeling van artikel 4, § 2, van hetzelfde ministerieel besluit wordt aangepast, kan inderdaad worden aangenomen dat die bepaling rechtsgrond vindt in artikel 14, § 1, tweede lid, 3°, van het decreet van 13 december 2016.

Ook de artikelen 1, 3 en 4 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in die bepaling.

3.3. Het eerste zinsdeel van het ontworpen artikel 7, tweede lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 (artikel 2 van het ontworpen besluit) strekt er evenwel niet toe de criteria te bepalen op basis waarvan de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikkend leven subsidies kan toekennen, maar verleent rechtstreeks aan de medewerkers die 20 jaar tot de sector van de beschutte werkplaatsen behoren, een extra vakantiedag.

Hiervoor biedt artikel 14, § 1, tweede lid, 3°, van het decreet van 13 december 2016 geen rechtsgrond.

Wel zou de Regering van de Duitstalige Gemeenschap op grond van artikel 14, § 1, tweede lid, 1°, van het decreet van 13 december 2016 kunnen bepalen dat de erkende dienstverrichters, om voor subsidie in aanmerking te komen, een extra vakantiedag moeten toekennen. Daartoe moet het ontworpen artikel 7, tweede lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 worden herschreven zodat het de vorm aanneemt van een subsidievoorwaarde.

3.4. Onder dat voorbehoud vindt het ontworpen besluit dan rechtsgrond in artikel 14, § 1, tweede lid, 1° en 3°, van het decreet van 13 december 2016. Het eerste lid van de aanhef moet in die zin worden aangepast.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 5

4.1. Artikel 5 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2019.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar, namelijk ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen kan deze worden gebillijkt.

4.2. Hieromtrent om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“en ce qui concerne l'accord du gouvernement veuillez trouver en annexe l'accord sectoriel pour le secteur non marchand. Au point 2.2 est prévu [le] jour de congé supplémentaire dont est question dans le projet d'arrêté. Le subventionnement de ce jour supplémentaire est prévu à partir du 1er janvier 2020, mais le secteur voudrait déjà l'octroyer à partir du 1er janvier 2019 à ces propres frais, ce qui explique la date d'entrée en vigueur.”

4.3. Onder voorbehoud dat, overeenkomstig opmerking 3.3, het toekennen van een extra vakantiedag als een subsidievoorwaarde wordt geformuleerd, is de terugwerkende kracht aanvaardbaar, vermits het toekennen van een bijkomende subsidie van 47,06 euro voor de betrokken dienstverrichters als een voordeel kan worden beschouwd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT